

"Posiadać głód i pragnienie Chrystusa i Jego nauki"

Bez życia wewnętrznego, bez formacji nie ma prawdziwego apostołstwa ani owocnych dzieł: praca staje się mizerna, a nawet fikcyjna. – Jaka wielka jest więc odpowiedzialność dzieci Bożych! Powinniśmy mieć głód i pragnienie Chrystusa oraz Jego nauki. (Kuźnia, 892)

12 listopada

Czasami swoim postępowaniem niektórzy chrześcijanie nie nadają przykazaniu miłości najwyższej wartości, jaką ono ma. Chrystus otoczony bliskimi w czasie owej wspaniałej mowy pożegnalnej pozostawił nam jakby testament: *Mandatum novum do vobis, ut diligatis invicem* – przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali. I jeszcze podkreślił: *in hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis* – po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali. – Obyśmy zdecydowali się żyć tak, jak On tego pragnie! (Kuźnia, 889)

Jeśli brakuje pobożności – tej więzi, która łączy nas mocno z Bogiem, a przez Niego z innymi, ponieważ widzimy w nich Chrystusa – czymś nieuniknionym jest rozpad jedności i utrata wszelkiego ducha chrześcijańskiego. (Kuźnia, 890)

Dziękuj z całego serca Panu za godne podziwu... i zarazem groźne władze, którymi cię obdarzył w chwili stworzenia – rozum i wolę. Godne podziwu, gdyż czynią cię podobnym do Niego; groźne, gdyż są ludzie, którzy kierują je przeciwko swojemu Stwórcy. Myślę, że istotą dziękczynienia, które my, dzieci Boże, składamy Ojcu, jest powtarzać, teraz i zawsze: *serviam!* – będę Ci służyć! (Kuźnia, 891)

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/posiadac-god-i-pragnienie-chrystusa-i-jego-nauki/> (08-03-2026)